

UVOD

Izraz „obligaciono pravo“ se upotrebljava obično u dva različita značenja. Pre svega, ovim izrazom se označava jedna grana pozitivnog prava, što je njegovo osnovno značenje. U tom smislu obligaciono pravo je skup pravnih normi kojima se regulišu obligacioni odnosi. Međutim, iako nije najprikladniji, izrazom „obligaciono pravo“ često se označava i pravna nauka (teorija) koja se bavi naučnom obradom obligacionih odnosa i pravnih normi koje te odnose regulišu.

Obligaciono pravo se svojim najvećim delom bavi prometom imovinskih vrednosti, tj. pravnim odnosima u nastajanju. U tom smislu, ono je pravo prometa roba i usluga, jer sadrži pravila o prenosu određenih dobara, roba i usluga iz imovine jednog u imovinu drugog lica.

Predmet obligacionog prava je ekvivalentna razmena koja se ostvaruje kupoprodajom. Sem toga, predmet obligacionog prava su i oni odnosi kojima se prenos određenih vrednosti obavlja bez ikakve naknade (npr. poklon). Predmet obligacionog prava su i odnosi koji nastaju mimo volje subjekata obligacionog odnosa, što je slučaj kod prouzrokovanja raznih oblika štete, neosnovanog bogaćenja, zakonske obaveze izdržavanja, obavljanja poslova bez naloga.

Pod obligacijom se podrazumeva pravni odnos između dve određene strane na osnovu koga je jedna strana (poverilac) ovlašćena da zahteva od druge strane (dužnika) određeno davanje, činjenje ili uzdržavanje od nečeg što bi inače imala pravo da čini, a druga strana je dužna da to ispuni.

Obligacija, kao pravni odnos, ima određenu sadržinu koju čini sve ono što dužnik treba da učini ili ne učini. Sadržina obligacije veoma često se naziva prestacijom, a u praksi se upotrebljava i izraz obligaciona radnja, odnosno činidba.

IZVORI OBLIGACIJA

Izvori obligacija su:

UGOVOR

PROUZROKOVANJE ŠTETE

PRAVNO NEOSNOVANO BOGAĆENJE

POSLOVODSTVO BEZ NALOGA

JEDNOSTRANE IZJAVE VOLJE

ZAKON

Postoje sledeće vrste obligacionih ugovora

jednostrani i dvostrano obavezni ugovori

teretni i dobročini ugovori

komunitativni i aleatorni ugovori (na sreću)

glavni i sporedni ugovori

prosti i složeni ugovori

opšti i posebni ugovori

prethodni i glavni ugovori

individualni i kolektivni ugovori

domaći i međunarodni ugovori

zabranjeni ugovori

U sredstva obezbeđenja spadaju stvarna sredstva i lična sredstva. Stvarna sredstva obezbeđenja su:

hipoteka, zaloga, kapara i kaucija. Lična sredstva obezbeđenja su: ugovorna kazna, jemstvo, odustanica i solidarnost dužnika.

Prouzrokovanje štete je značajan izvor obligacija. Prouzrokovanje štete predstavlja protivpravno umanjeње ili oštećenje imovine fizičkog ili pravnog lica ili povreda fizičkog ili psihičkog integriteta njegove ličnosti. Šteta je povreda pravno zaštićenih dobara (imovine, ličnosti, ličnih prava), a prouzrokovanje štete povlači odgovornost za naknadu štete. Naknada štete - restitutio in integrum (povraćaj u pređašnje stanje)

i reparacija izazvanog umanjenja ili oštećenja imovine ili povrede fizičkog ili psihičkog integriteta ličnosti
Odgovornost za naknadu štete može biti ugovorna odgovornost i vanugovorna (deliktna) odgovornost.
Ugovorna odgovornost za štetu nastaje kada je šteta prouzrokovana neizvršenjem ili neurednim
ispunjenjem ugovornih obaveza (osim obaveze naknadnog ispunjenja ugovorne obaveze nastaje i
sekundarna obaveza naknade štete)

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com